

உ
மநுதர்ம நீதி

ஓஓஓஓஓஓஓஓ

ஓஓஓஓஓஓஓ

54

ஓஓஓஓஓஓஓ

ஃஃஃஃஃஃஃஃ

மில்க்வைற் தொழிலதிபர்

சிவதர்ம வள்ளல், சமாதான நீதவான்

திரு. க. கனகராசா அவர்கள்

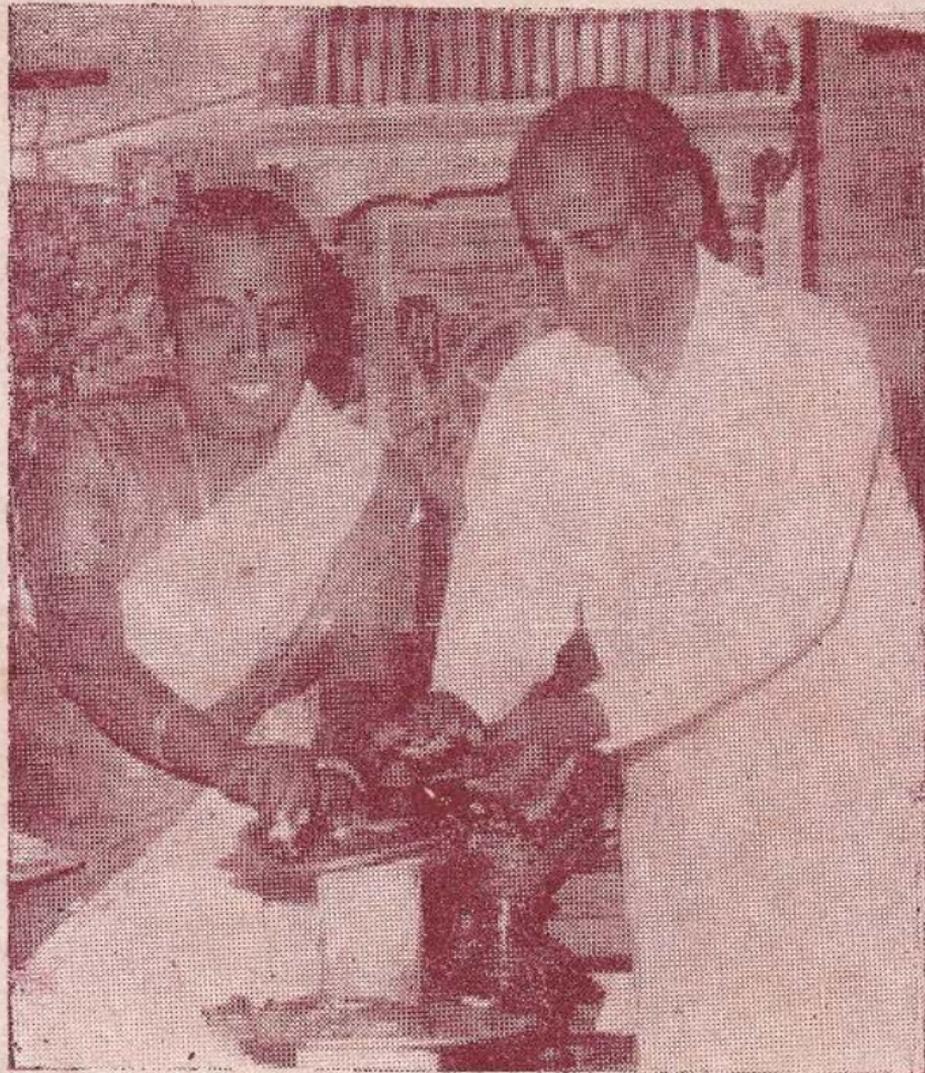
ஐம்பத்துநான்காம்

== பிறந்தநாள் வெளியீடு ==

வெளியிடுவோர் :

க. சி. குலரத்தினம்

2-11-81

53வது பிறந்த தினத்தில்
தொழிலதிபர் திரு. க. கனகராசாவும்
பாரியார் நாகம்மாவுமும்

உ
சிவமயம்

: ம நு த ர் ம நீ தி :

○

மில்லைற் தொழிலதிபர்
சிவநெறிப்புரவலர், சிவதர்மவள்ளல்
சமாதான நீதவான்

திரு. க. கனகராசா அவர்கள்

ஐம்பத்துநான்காம்
பிறந்தநாள் வெளியீடு

○

வெளியீடுவோர்
க. சி. குலரத்தினம்

1981

பதிப்புரை

தொழிலதிபர் சிவதர்மவள்ளல், சமாதான நீதவான் திரு. க. கனகராசா அவர்களின் முன்னைய பிறந்த நாட்களில் அமரநீதி, பர்த்ருஹரிநீதி முதலியவற்றின் தொகுப்புக்களை 52, 53 முதலிய எண்ணிக்கைகளில் அவரின் ஆண்டகவை குறித்து வெளியிட்டு மகிழ்ந்தோம்.

இவ்வாண்டு அவரின் 54-ம் பிறந்தநாளில் மருநீதி ஆதியிலிருந்து 54 நீதிகளைத் தொகுத்து வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இன்னும் இனி வருங்காலத்திலும் இவைபோன்ற நீதித் தொகுப்புக்கள் பல வெளி வருவதற்கு நாயகனாக இவர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் பாரியார் நாகம்மா சூழ வாழ்வாங்கு வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் பாலிப்பாராக.

தர்மசாஸ்திரங்கள் ஸ்மிருதிகள் எனவும் வழங்கும். அவை அவரவர்க்குரிய நீதிகளைத் தொகுத்துக்கூறும். அறுவகைப்பட்ட வேதாங்கங்களுள் கற்பகுத்திரமும் ஒன்று. மற்றவை சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோவிசிதி, சோதிடம் என்பனவாம்.

கற்பகுத்திரத்தைக் கல்பம் எனவும் கூறுவர். அது கர்மங்களை அனுட்டிக்கும் முறைகளைக் கூறும். அதில் பலவாய் தர்மசாஸ்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றைச்

செய்தவர்கள் கௌதமர், ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர் வசிட்டர். விஷ்ணு முதலானவர்களாவர். அவர்களுக்குப் பின்னரும் பலர் தர்மசாஸ்திரங்களைச் செய்துள்ளார்கள். அவர்களுள் மநு என்பார் பெரும் பெயர் பெற்றவர்: இன்றைய தர்ம சாஸ்திரங்களுள் மநுதர்ம சாஸ்திரமே முதன்மையானது. அது வேதவாக்கியப் பொருளை வலியுறுத்துவது. தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. பாரதம் இராமாயணம் முதலிய இதிகாசங்களிலும் பலவாய புராணங்களிலும் மநுநெறி கூறப்பெற்றுள்ளது. தர்மத்தோடு மநு மிகவதிகமாகத் தொடர்பு படுத்தப்பெற்றிருப்பதால், அவரை மானுட சமுதாயத்தின் பிதாமகரெனப் போற்றுவாருமுளர். அதனால் நீதித் தொகுப்பைக் கூறுபவருக்கு மநு என்னும் பெயர் வழங்கப்பெறுவதும் வழக்கமாயிற்று என்பர்.

தருமசாஸ்திரம் என்பது ஆசாரம், வியவகாரம், பிராயச்சித்தம் என்னும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. ஆசாரப்பகுதியில் சமூகம், சாதி, கடமை என்பனவும்; வியவகாரப்பகுதியில் சட்டங்கள், குற்றங்கள், தண்டனைகள் என்பனவும்; பிராயச்சித்தத்தில் பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் என்னும் கழுவாயும் கூறப்படுகின்றன.

மநுநீதி ஆன்மார்த்த ஞானம், மனோதத்துவம், ஒழுக்கவியல், பொருளியல், அரசியல், சமுதாய இயல்

முதலிய துறைகளை வேதங்களில் கண்டவாறு கூறும். அது பூர்வ கிரியைகளைப் பற்றியும் அபர கிரியைகளைப் பற்றியும் கூறும். செய்யத்தக்கவை இவை, செய்யத் தகாதவை இவை என மருந்தி வற்புறுத்திக் கூறும்.

வாழ்க திரு. கனகராசா திருவாட்டி நாகம்மா
மனையறம்! வளர்க அவர்தம் சைவத் தமிழ்ப்பணி!!

கந்தமடம்,
யாழ்ப்பாணம்
2-11-81

கஜ சி² குலரத்தினம்

மநுதர்ம நீதி

1. தர்மத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பவை வேதம், ஸ்மிருதி, ஒழுக்கம், மனநிறைவு என்னும் நான்கு மாம்.
2. அறங்களை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவன் இம்மையில் புகழையும் மறுமையில் சுகத்தையும் பெறுவான்.
3. விடய சுகங்களினின்று தன்னை மீட்டுக்கொள் பவனுக்கே தர்மங்கள் பொருந்தும். அறத்தை அறிய ஆவலும் சிரத்தையும் உள்ளவனுக்கே வேதம் பிரமாணமாய் நிற்கும்.
4. குழந்தைகளுக்கு மதூரம், மங்கலம், தெளிவு, அழகு ததும்பும் பெயர்களையே வைத்து அழைத்து மகிழவேண்டும்.
5. உண்ணும் உணவு அனைத்தும் இறைவடிவானவை எனக்கருதி அவற்றைப் போற்றி நீர் விளாவுதலாகிய பரிசேசனஞ்செய்து உண்ணல் நன்று.
6. அன்னத்தைப் பேசுற்றி ஆறுதலாக உண்பதால் அறிவு, துணிவு, வலிமை வளரும்.
7. தான் உண்டு மிஞ்சிய எச்சிற் சோற்றை எவருக்கும் இடலாகாது. உணவின்போது இடையில்

எழுந்துசென்று மீண்டுவந்தமர்ந்து உண்ணலா
காது. எச்சிற் கையுடன் எவருடனும் பேசலா
காது.

8. பெருந்தீனி கொள்வதால் நோவும், நோயும்,
ஆயுட்குறையும் அவமானமும், நட்டமும் புண்
ணியக் குறையும் உண்டாகும்?
9. விருப்பங்கள் நிறைவேறுவதால் அவை அடங்கி
விடுவதில்லை. நெய் சொரிந்த அக்கினிபோல
அவை மேலும் வளரும். எனவே விருப்பங்களில்
மனத்தை விடுதலாகாது.
10. மனவெழுச்சியால் ஒன்றைக் கண்டும் கேட்டும்
தீண்டியும் சுவைத்தும் முகர்ந்தும் உணர்ச்சி பெரு
திருப்பவனே புலன்களை வென்றவனாவன்.
11. பொறி புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி, மனத்தை
வசப்படுத்தி நிறுத்தி, உடம்பை வருத்தாமல் நல்
வழியில் வாழ்தலே வாழ்க்கை. இம்மைப் பயனும்
மறுமைப்பயனும் இன்பகரமாகும்.
12. விரும்பிக் கேளாதவனுக்கும் தருமந் தெரியா
தவனுக்கும் வித்தை கற்பித்தலாகாது. முறை
பிசகிக் கற்பவனுக்கும் கற்பிப்பவனுக்கும் ஆயுள்
குறையும்.
13. தகுதியற்றவன், பொருமையுள்ளவன் முதலியோ

ருக்கு வித்தை கற்பித்தால், வித்தைக்கு அதி தேவதையாயுள்ள தெய்வம் வருத்தமடையும்.

14. மாணவன் தூயவனாயும், கவனமுள்ளவனாயும், கடமை தவறாதவனாயும், ஏற்றுக்கொள்ளும் தகுதியுள்ளவனாயும் இருந்தால் வித்தை கற்பிக்கலாம்.
15. வேதம், வேதாந்தம் தர்க்கம், முதலிய உயர்ந்த துறைகளைப் போதிக்கும் ஆசிரியரை வணங்கா விட்டால் கற்ற வித்தை மாணாக்கனுக்குப் பயன் தராது.
16. பெரியவர்கள் வழக்கமாக அமரும் பீடத்திலும் சயனிக்கும் படுக்கையிலும் சிறியோர் அமர்தல், படுத்தல் ஆகா. பெரியோரை வணங்காத சிறியோரின் முச்சக்காற்றுப் பலவீனமடையும்.
17. தன்னை வணங்கும் சிறியவர்களை முறைப்படி ஆசீர்வதிக்கத் தெரியாத பெரியவரை எவரும் வணங்கத் தேவையில்லை. ஆசீர்வதிக்கத் தெரியாதவர் தாழ்ந்தவராவர்.
18. வண்டி வாகனங்களில் போகிறவர்கள் வழியில் முதியவர், நோயாளி, மாதர், சுமை தூக்குவோர் ஆசாரசீலர், திருமணத் தம்பதிகள் ஆகியோருக்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கிப்போதல் வேண்டும்.
19. அறிவில்லாதவன் ஆண்டில் அதிகமானவனாயினும் மகனுக்குச் சமானமாவன். ஆண்டிற் குறைந்தவ

ஞாயினும் அறிவால் மேம்பட்டவன் தந்தைக்குச் சமானமாவன்.

20. வயது, நரை, செல்வம், உறவுமுறை என்பன வால் ஒருவன் மூத்தோனாகிவிட முடியாது. கல்வி நல்லொழுக்கம் நற்செய்கை முதலியவற்றால் கிறந்தவனே மூத்தோனாவன்.
21. மனம், மொழிகளால் பொய் கூறாமல் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல், தூய்மையுடன் அடங்கி வாழ்பவரே வேதம் விதித்த மேன்மைகளை அடையத் தகுதி உள்ளவராவர்.
22. பிறரால் அவமதிக்கப்பட்ட போதும் அதனால் பாதிக்கப்படாமல் போகிறவர் சுகமாகத் தூங்கவும், தடையின்றி எங்கும் உலாவவும் கூடியவராவர். அவரை அவமதித்தவனே அவதியுற்றுச் சாம்புகிறான்.
23. சகல பிராணிகளும் பிராண வாயுவினால் வாழ்தல் போலப் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசியாகிய ஏனைய ஆச்சிரமத்தவர்கள் இல் வாழ்வாளைச் சார்ந்து வாழ்கின்றார்கள்.
24. விருந்தினர்க்கு உணவளிக்காமல் தான் முன்னர் உண்ணல் ஆகாது. விருந்தோம்புதலால் பொருளும், புகழும், ஆயுளும் நற்கிர்த்தியும் கிடைக்கின்றன.

25. தனக்கு அபாயம் வந்தாலன்றி, எந்த உயிருக்கும் தன்னால் யாதொரு தீங்கும் நேரிடாவண்ணம் தனது வாழ்வின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.
26. இல்லறத்தான் ஒற்றை வேட்டியுடன் உணவருந்தக்கூடாது. ஆடையின்றி நீராடலாகாது. நடைபாதை, சாம்பர், மாட்டுத் தொழுவம், இவற்றில் மலசலம் கழிக்கலாகாது.
27. நெருப்பை வாயினால் ஊதலாகாது. அழுகிய பொருட்களை நெருப்பிலிடலாகாது. நெருப்பில் காலிக் காய்ச்சலாகாது. நெருப்பைக் கால்மாட்டில் வைத்தலாகாது. நெருப்பைக் காலால் தாண்டலாகாது. படுக்கையின் கீழ் வைத்தலாகாது.
28. அந்திப்பொழுதில் உண்ணலாகாது: உறங்கலாகாது, வழிநடத்தலாகாது. அஸ்தமன சூரியனைப் பார்த்தலாகாது. இரவில் மரத்தடியில் தங்கலாகாது.
29. உட்காரும் பலகையில் இலையை இட்டும், படுக்கையில் அமர்ந்தவாறும், இடதுகையாலும், கால்கை கழுவாமலும் உணவு உண்ணலாகாது. உண்டபின் நீராடலாகாது.

30. மயிர், சாம்பல், எலும்பு, ஒட்டாஞ்சல்லை, மண்டை ஓடு, பஞ்சு, உயி முதலியவற்றை மிதித்தலாகாது.
31. இரண்டு கைகளாலும் தலையைச் சொறியலாகாது தலையைவிட்டுத் தோளில் குளித்தலாகாது, எண்ணெய் முழுக்குக்குப்பின் அதேநாளில் நீராடலாகாது. மற்றவன் மயிரைப்பிடித்து இழுத்தலாகாது.
32. முழுகினநீர், மலங்கழுவிய நீர், சிறுநீர், கோழை, இரத்தம், எச்சில், தம்பவம், வாந்தி இவற்றில் கால்வைத்தலாகாது. தேவாலயம், பாடசாலை, ஆகிய இடங்களுக்கு அருகில் இவற்றைக் கழிக்கலாகாது.
33. கால்க்கடன் கழித்தல், பத்தேய்த்தல், குளித்தல் எண்ணெய் முழுக்காடுதல், தெய்வந்தொழுதல், முதலியவற்றை முற்பகலில் செய்துமுடித்தல் வேண்டும்.
34. நல்லொழுக்கத்தால் நீண்ட வயதும் நல்ல சந்ததியும் குறைவற்ற செல்வமும் கிடைக்கும். கெட்ட நடையால் துயரமும் நோயும் அற்பவயதும் கிடைக்கும்.
35. நேர்மையற்ற செயல்களால் உடனே அபாயம் வராவிட்டாலும், நாளைடைவில் அச்செயல்கள்

பெருகப்பெருக அவற்றின் வலிமை மிகுந்து, ஒன்றாகி வெளிப்பட்டு தீச்செயல் புரிந்தவனைத் தாக்கும்.

36. உண்மை, அறம், ஒழுக்கம், தூய்மை முதலிய நல்லியல்புகளில் என்றும் பற்றுக்கொள்ளாதல் வேண்டும். மாணாக்கர், மாணாக்கியர் இவற்றைப் பழகிக்கொள்ளாதல் அவசியம்.
37. நல்லாமுக்கத்தில் வாயடக்கம் என்பது வாய்மை, கையடக்கம் என்பது தீவினை புரியாமை, வயிறடக்கம் என்பது கண்டவை தின்ன விரும்பாமை:
38. அறத்தின்வழி வராத பொருளையும், நல்லவழியில் வராத இன்பத்தையும், பின்னர் துன்பந்தரும் செயலையும், உலகத்தவர் பழிக்கும் நடத்தையையும் ஒருவன் அறவே நீக்குதல்வேண்டும்.
39. பிறர்பொருளைக் கவர்தல், வீணாகச் சுற்றித்திரிதல், பிறர் மனைவியை ஆவலோடு நோக்குதல், பலர் பழிக்கும்படியாகப் பேசுதல், வஞ்சகப் புத்தியிலீடுபடுதல் முதலியவற்றில் மனம் நாடலாகாது.
40. பூனையைப்போல் வஞ்சகமும் கொக்கைப்போல் கொலைவிருப்பும் கொண்டவனுக்குத் தருமம் தெரிந்தவன் துளிநீரும் உதவலாகாது. வேதக் கொடூரவனுக்குத் தானம் கொடுக்கலாகாது.

41. ஒருவன் தோண்டிய குளத்தில் இன்னொருவன் நீராடுவதன்முன், ஐந்துபிடி மண்ணைவது குளத்திலிருந்து வெளியே கரையில் ஒதுக்கியபின் நீராடுதல் முறை. அன்றேல் நீராடியவன் செய்த தருமம் யாவும் குளத்தை வெட்டியவனைச் சாரும்.
42. சமயச்சடங்குகளிற் பார்க்க நல்லொழுக்கம் மேலானது. சமயச்சடங்குகளைக் கைவிட்டாலும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஆனால் நல்லொழுக்கத்தில் சிறிது வழுவிலும் பிராயச்சித்தம் செய்யமுடியாது.
43. ஒழுக்கங்களை யமம் என்றும் வழங்குவர். அவை பிரமசரியம், தயை, பொறுமை, தியானம், சத்தியம், நேர்மை, அகிம்சை, திருடாமை, மகிழ்ச்சி புலனடக்கம் என்பனவாகும்.
44. சமயச் சடங்குகள் நியமம் எனப்படும். அவை நீராடுதல், மௌனம், உபவாசம், தேவபூசை, படித்தல், குருபணிகளை, பரிசுத்தம், சினமின்மை, எச்சரிக்கை, சிற்றின்பம், சேராமை என்பனவாகும். "
45. தண்ணீர், சோறு, பசு, மண், ஆடை, எள், பொன், நெய் முதலியவற்றைத் தானஞ் செய்வதைவிட மெய்ப்பொருள் உணர்த்தல் மிகவுஞ் சிறந்ததாகும். மெய்ப்பொருள் உணர்த்தியவன் மேலான பதம் பெறுவான்.

46. தான் செய்த வேள்வி பொய்மையால் அழியும். தான் செய்த தவம் செருக்கினால் அழியும். தான் பெற்ற ஆயுள் பெரியோரை அவமதிப்பதால் அழியும். தான் செய்த கொடை பிறர் அறியப் பேசுவதால் அழியும்.
47. பிழைப்புக்காக ஒரு முதலாளியை அண்டுகின்ற தொழிலாளர் தமது திறமை, இயற்றத் தெரிந்த பணி தம் விருப்பம் இவற்றை உண்மை யாகக் கூறி, உள்ளன்புடன் ஊழியஞ் செய்து வாழ்தல் நன்று.
48. வதைக்கச் சொல்பவன், வதைப்போன், உடலைக் கீறிப் புலால் எடுப்போன், விற்போன், வாங்கு வோன், சமைப்போன், படைப்போன், உண் போன் இவர்கள் காதகர் எனப்படும்.
49. உடல் நீராலும், மனம் உண்மையினாலும், ஆன்மா மெய்ப்பொருள் உணர்வாலும், தவ முயற்சியாலும், புத்தி உண்மை அறிவாலும் தூய்மையடையும்.
50. மனம், சொல், புலன் இவற்றை அடக்கி நெறி தவறாமல் இருக்கும் பெண் சுற்பரசி எனக் கொண்டாடப் பெறுவள். வீட்டு வேலையில் திறமையும், வேலை செய்வதில் மகிழ்ச்சியும்.

பொருள்களைப் பேணுதலும், சிக்கனமும் பொரு
தியவளாயிருத்தல் நன்று.

51. சினம் கொடியது. சினத்தால் எட்டுவிதமான
துயரங்கள் உண்டாகும். அவை கோள், பொய்த்
துணிவு, இரண்டகம். பொறாமை, பிறர் நலம்
காணச் சகியாமை, பிறர் பொருள் விழைதல்
காரணமின்றி ஒறுத்தல், வசைகூறுதல் என்பன
வாம்.
52. உண்மை கூறுவோர் இம்மையிற் புகழும் மறுமை
யில் மேலான உலகமும் பெறுவர்.
உண்மை தெய்வத்தன்மையுள்ளது. உண்மை
கூறுவதால் ஒருவன் தாய்மையடைகிறான். மனச்
சாட்சி உண்மையை மறைக்கமாட்டாது:
53. நாம் செய்வனவற்றை வான், மண், காற்று, நீர்,
மனம், சூரியன், சந்திரன் தீ, இயமன், இரவு,
அந்தி, அறம் முதலியன அயராது அறிந்து
கொண்டே இருக்கின்றன:
54. எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவனையும், இறை
வனில் எல்லாப் பொருள்களையும் தனது தத்துவ
ஞானத்தால் கண்டறிந்து, தனது செயல்கள்
அனைத்தையும் இறைவனுக்கே ஒப்புவித்துவிட்டு

தான் கருவியாகமட்டும் நின்றியங்குபவன், தன்
னில் தானே ஒளிர்கின்றதான மோட்சம் எய்து
கிறான்.

ஆதாரம்: மநுதர்ம சாஸ்திரம்
மொழிபெயர்ப்பு: திரிலோக சீதாராம்

அபிவிருத்திப் பாதையில்

குளங்கள் யாவும் தோண்டப்பெறல்வேண்டும்.
மரங்கள் பலவும் நாட்டப்பெறல்வேண்டும்.
பனை மரங்கள் பல்லாயிரம் உண்டாதல் வேண்டும்.
சின்னஞ் சிறுர்க்குப் படிப்பகம் பரவுதல்வேண்டும்.
படிப்பகங்கள் நூலகங்கள் பல்கிப் பெருகுதல்வேண்டும்.
குடிசைத் தொழில்வளம் கூடியளவு வளரவேண்டும்,
நம்மவர் நான்தோறும் நல்லன செய்தல்வேண்டும்.
நாளும் மில்க்வைற் நற்பணி செய்தல்வேண்டும்.

இன்பமாலே

“நண்பரெனப் பகைவரென
நாடுவதை மறந்து
நாட்டவரைச் சமமாக
நன்மைபெற மதித்தே
உண்பதற்கும் உடுப்பதற்கும்
உறங்குதற்கும் இடையே
உற்றநோய் களைதற்கும்
வழுவகல உதவி
கண்ணையிமை காப்பதுபோல்
காசினியைக் காக்கும்
கருத்துடைய பெருமக்கள்
நாடாட்சிக் குள்ளாம்
பண்புநலன் பார்த்ததன்மேல்
பயன்நலனைப் பார்த்துப்
பரவசப்பட் டிருகிநிற்கும்
பான்மையுமோ ரின்பம்”.

— நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார்

